

ter til en i lang Tid anvendt Guld og mange udlagte Penge, det er den, man for Dieblisset paabyrder Staten gennem disse Embeder; saalænge vi ikke slippe bort fra den Stilling, ville vi faae store Banfæstligheder ved at holde vore Udgifter til Beskyrelsesapparatet indenfor passende og snevre Grændser. At gaae ind paa en Forhandling af Spørgsmaalet her synes mig ikke tilraadeligt, og dersom det, der oprindelig blev sagt, ikke var blevet glemdrevet af et aret Medlem her ligeoverfor (Schytte), skulde jeg slet ikke have blandet mig i denne Sag, da jeg antog, at den vilde falde for denne Gang til Jorden af sig selv. Skulde den videre fortsættes, skal jeg heller ikke vægre mig ved at give yderligere Bidrag til dens Opklaring; som en almindelig Sætning troer jeg imidlertid nok, at man kan indrømme, at Gagerne i andre Lande ikke ere højere i Forhold til de Forretninger, der udføres derfor, end i Danmark. Man behøver aldeles ikke at indskrænke denne Betragtning til sportulerede Embedsmænd, men kan godt fremsætte den i det Hele. Man maa vel lægge Mærke til, at de højere Embeder her i Landet ere mellem de lavere lønede, hvortilmod hele Mellemklassen af Embedsstanden her i Landet er højere lønnet end i de fleste andre Lande. Der ere de højere stillede Embeder meget højere lønede end hos os, men derimod er den egentlige daglige Administration, den hele Betjening, lavere lønnet end hos os.

S. Jensen: Det kunde see ud, som om man misundte Embedsmændene, at leve ordentlig, naar man stillede et saadant Forslag som dette; men min Erfaring, — og den Erfaring har jeg ikke alene for mig selv, men jeg har den ogsaa fra mine Vælgere — gaaer ud paa, at de i de Aaringer, i hvilke de af deres Sød have faaet en større Indtægt, ikke misundte Embedsmændene en højere Løn, men nu, da Høsten i de sidste Aar har været meget ringe, paa mange Steder saaledes, at der er Mange, der ikke have 2 à 300 Rd. aarlig at leve af, sige de: Skulle vi nu ogsaa den gang for høje Embedsmændenes Lønning, saa at de faae over 1,500 à 2,000 Rd., saa var det rigtig nok sørgeligt. Jeg har ogsaa Erfaringer

fra Embedsmændene selv, thi naar de tale med vore Vælgere — jeg vil ikke tale om andre end mine egne — saa sige de: Den eller den, som nu stiller sig til Valg, stræber alene efter at faae de 3 Rd. om Dagen, og 3 arbejde Allesammen for at sætte Ederes Benner ind i Rigsdagen, for at de kunne faae disse 3 Rd. om Dagen, thi det er dog en stor Fordeel at have 3 Rd. om Dagen. Naar vi nu her stille mange af Embedsmændene paa 4 Rd. om Dagen, og de ere dog hjemme ved deres Familier, og de derimod mene, at 3 Rd. er meget for os, uagtet vi her ikke ere ved vort Hjem, saa synes jeg ikke, at de kunne have nogen Marsag til at være misfornøiede. Det er deres egen Skyld, at vi ere komne til at sige, at 4 Rd. er en høj Løn, da de selv have sagt, at 3 Rd. om Dagen er en god Løn. Jeg skal ikke udbrede mig videre derover, men jeg haaber, at jeg har sagt det saa tydeligt, at det ikke skal blive fordreiet i Rigsdagstidenden saaledes, at der ingen Mening er i det.

Formanden: Jeg maa dog bemærke, at den ærede Taler ikke er berettiget til at yttre, at de her fremsatte Ytringer i Rigsdagstidenden blive fordreiede. Det kan maaskee undertiden hænde, at der kan komme en Unøiagtighed ind, men der er ingen Fordreielser.

S. Jensen: Ja, jeg beder om Undskyldning, men jeg har allerede taalt meget, fordi der staaer i Tidenden, at jeg skulde have sagt: At Menighederne skulle „indsætte“ Præster, hvilket jeg ikke har sagt, jeg har sagt, at de skulle „indstille“ Præster, og det gjør en Forskjel, og saaledes er det flere Steder Tilfældet; det er dog tungt, naar jeg kommer ud paa Landet, at skulle høre ilde for, hvad jeg ikke har sagt.

Formanden: Men derfor er den ærede Taler dog ikke berettiget til at tale om „Fordreielser“; han bør forudsætte, at det kun er Unøiagtigheder.

S. Jørgensen: Jeg er den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) meget forbunden for den Noti-